

Noordhollands Dagblad

Poolse Iwona woont als verzorgster bij Bergenaar Piet (83) in huis

Alternatief voor verpleeghuis

→ REGIO 8-9

FOTO ERNA FAUST

Wethouder treedt af in Heiloo

'Cocktail van wantrouwen'

Heiloo-2000 treedt uit de coalitie, wethouder Fred Dellelijn verlaat na een **emotionele toespraak** de raadsvergadering.

→ REGIO 1

Slepende ruzie op Instagram

Aanslag met vuurwerk in Langedijk

→ REGIO 3

Eindelijk wapen tegen corona

Experts positief over testuitslagen vaccin

Een coronavaccin van de farmaceut Pfizer is volgens voorlopige resultaten voor **90 procent** effectief.

→ VOOROP 3

Alles kan, als je de spelregels maar doorhebt

Glazen plafonds bestaan niet

Vrouwen kunnen in het bedrijfsleven alle toppen bereiken, meent Vréneli Stadelmaier, als ze de regels van de **mannenbolwerken** maar begrijpen.

→ WERKEN 14-15

JAARWISSELING Kabinet gaat algeheel verbod doorduwen

Geen vuurwerk zegen voor zorg

Het vuurwerkverbod voor de jaarwisseling, zoals het kabinet wil doorvoeren, zou de door het coronavirus toch al zo overbelaste zorg veel extra werk kunnen besparen. Artsen en verpleegkundigen zijn blij. De vuurwerkbranche vreest faillissementen.

Van onze verslaggevers

Den Haag ■ Tijdens de jaarwisseling moeten altijd veel hulpverleners bij voorbaat paraat staan. Hoeveel werkuren de vuurwerktraditie de Nederlandse zorgwereld jaarlijks bezorgt, is niet goed exact te zeggen.

Tjeerd de Faber, oogarts en tegenstander van consumentenvuurwerk, zei recent dat een derde van al het oogletsel de zorg zelfs langdurig werk oplevert: met name kinderen moeten soms jarenlang worden begeleid. De afgelopen jaarwisseling waren er 168 mensen met alleen al oogletsel door vuurwerk.

Tijdens en rond de laatste jaarwisseling behandelden leden van de Nederlandse Vereniging voor Plastische Chirurgie (NVPC) vijftig mensen wegens ernstig letsel; alleen al van tien handen moesten er drie of

meer vingers worden geamputeerd. Ook deze slachtoffers hebben veel zorg nodig.

Bij brandwondencentrum Bever-

“Oogletsel alleen al kan jarenlang extra werk veroorzaken

wijk zijn ze blij. Het ziekenhuis heeft twee ic-afdelingen, een gewone die bijna vol ligt met coronapatiënten, en een voor brandwonden. „Als de druk op de gewone ic toeneemt door het aantal patiënten of

doordat ons personeel ziek wordt, hebben we geen bedden meer voor brandwondenslachtoffers”, zegt directeur Paul van Zuijlen.

Behalve extra werk zijn er ook extra kosten. Medische kosten en kosten door verzuim van het werk door vuurwerkongevallen die op de Spoedeisende Hulp of in het ziekenhuis moeten worden opgevangen, zijn jaarlijks 3,2 miljoen euro (cijfers over de periode 2014-2018).

Ook andere hulpdiensten hebben het zwaar tijdens de jaarwisseling. De laatste keer heeft de politie ruim 9.300 incidenten geregistreerd; veel incidenten waren vuurwerkgerelateerd. Al langer wordt er gesproken over plaatselijke vuurwerkverboden. Centraal professioneel vuurwerk kan dan een alternatief zijn, maar dat zit er nu niet in omdat samenkomsten moeten worden voorkomen wegens besmettingsgevaar.

De vuurwerkbranche is minder gelukkig met het plan. In Nederland zijn er tussen de 1.400 en 1.500 bedrijven die iets met vuurwerk doen. Er wordt overlegd over een steunpakket voor de sector. Nederlanders geven jaarlijks rond de 70 miljoen aan vuurwerk uit.

→ Regio: Meer over vuurwerk

OUDERENZORG Piet Duivenvoorden (83) heeft al vier jaar Poolse verzorgsters in huis

'Ik vergeet veel, maar geniet nog elke dag'

„Kom maar Pietje!” De goedlachse Iwona helpt hem uit zijn stoel, geeft hem zijn rollator en ondersteunt hem terwijl hij naar de eettafel schuifelt. Het lijf piept en kraakt, maar dankzij Iwona kan hij nog steeds leven zoals hij dat wil.

Marjolein Elfring
m.elfring@medihuis.nl

Bergen ■ Vier jaar geleden kreeg Bergenaar Piet Duivenvoorden (83) een herseninfarct. Toen zijn drie dochters bij het ziekenhuis aankwamen, zei de dokter dat ze maar beter afscheid konden nemen; de kans dat hij het zou overleven was heel klein. Maar blijkbaar groot genoeg, want hij krabbelde weer op en er volgden vier maanden revalidatie in verpleeghuis Oudtburgh, bij hem om de hoek in Bergen.

Na die vier maanden kwam de vraag: wat nu? Terug naar huis met alleen thuiszorg was geen optie, hij kon vrijwel niks meer zelf. En het verpleeghuis, waar hij weliswaar goed verzorgd, maar ook geleefd zou worden, was geen aantrekkelijk idee. „Bovendien was er voor hem geen plek in Oudtburgh, dan had hij naar Heerhugowaard gemoeven”, vertelt zijn dochter Mirjam Duivenvoorden. En dat was voor een dorpsman - 'Piet kent heel Bergen en heel Bergen kent Piet' - ondenkbaar.

Cultuur

Mirjam had gehoord van de mogelijkheid om via het persoonsgebonden budget (pbg), dat net een jaar daarvoor was ingevoerd, een verzorgster in huis te nemen. „In Duitsland en in Limburg gebeurt

dat al langer”, vertelt ze. „Vaak zijn dit vrouwen uit Polen en landen daaromheen, hardwerkende mensen, die vanuit hun cultuur, veel meer dan wij, gewend zijn om voor hun familie te zorgen. Gelukkig waren de anderen ook enthousiast, dus we besloten het gewoon te proberen.”

Het bleek een schot in de roos te zijn. De verzorgster helpt Piet met opstaan, douchen, aankleden, ze doet de boodschappen, kookt voor hem, neemt hem mee naar buiten; zorgt ervoor dat hij de dag goed doorkomt. Maar, en dat is misschien nog wel veel belangrijker, Piet kan zelf bepalen wanneer hij opstaat, wat hij wil doen en of hij ergens wat langer wil blijven omdat het er leuk is. „Anders had ik in een verpleeghuis gezeten”, zegt hij. „Daar kan dat allemaal niet.”

Agenda

Al vier jaar - ze was destijds de tweede verzorgster die bij Piet in huis kwam - is Poolse Iwona Gaj (48) steeds twee maanden in Polen en vervolgens twee maanden in Bergen, waar ze op de bovenverdieping van het huis van Piet woont. De laatste twee jaar vormt ze een vast duo met Zofia, ze wisselen elkaar af. „Ik stem mijn agenda op die van haar af en op die van mijn man en dochter. Mijn man werkt ook in het buitenland en mijn dochter studeert in het buitenland”, vertelt ze. „Dus voor mij is dit ideaal. Bovendien is Bergen een

heel mooie plaats, ik ga op mijn vrije dag graag naar het strand.”

Bijkomend voordeel: Iwona heeft in het verleden een aantal jaren in Nederland gewoond en heeft hier toen op school gezeten, dus ze spreekt goed Nederlands. „Voor mij is het dus dubbel zo leuk”, vindt ze. Zofia daarentegen spreekt Engels, maar ook dat is geen probleem. „Ik was docent Engels aan

alles stilletje, eens per week klaverjassen in Oudtburgh.

In het begin ging hij ook een avond in de week naar de schaakclub, maar dat werd op een gegeven moment te zwaar voor hem. „Nu komt elke donderdag de zoon van een vriendin hier om met hem te schaken”, vertelt Mirjam. „Die heeft een aantal jaren terug een ongeval gehad waardoor hij een poosje aan bed gekluisterd was. Hij wilde graag leren schaken en mijn vader ging toen steeds bij hem langs om het hem te leren. Nu kan hij wat terug doen, door met mijn vader te komen schaken, mooi hè!”

Sociaal dier

Het is typerend voor hoe Piet altijd is geweest. „Hij is een sociaal dier”, vertelt Mirjam. „Een filmpje of een terrasje pakken, een paar keer per week tafeltje dekje rondbrengen of de buurvrouw helpen. Hij was altijd overal bij.”

En dat is hij nu nog. Elke middag - nu door corona eventjes niet, maar anders altijd - neemt Iwona hem mee naar restaurant Wonders in zijn woonplaats. „Daar ziet hij heel veel mensen”, vertelt Mirjam. „Hij nodigt ze er uit en iedereen weet dat hij er elke dag zit. Als ik even een halfuurtje heb, wip ik ook vaak even langs.”

Boodschappen

Iwona: „Zijn cappuccino staat altijd voor hem klaar, het personeel kent hem allemaal. Als Piet er lekker zit te praten, ga ik even

het Han Fortmann College in Heerhugowaard”, verklaart Piet lachend.

Bridgen

Dankzij Iwona en Zofia kan Piet vrijwel alles doen wat hij wil. Zo komt elke woensdagavond een groepje vriendinnen bij hem thuis bridgen en ging hij, voordat corona

„Zijn cappuccino staat altijd voor hem klaar en het personeel kent hem allemaal

„We kunnen altijd onverwachts aanschuiven en dat gebeurt ook regelmatig

Poolse verzorgster Iwona Gaj schenkt Piet Duivenvoorden een glaasje wijn in.

FOTO ERNA FAUST

boodschappen doen. Als er dan iets is, kunnen ze me bellen, bij Wonders hebben ze mijn nummer.”

Inmiddels zit Iwona zelfs bij de familie Duivenvoorden in de groeps-app. „Ze past heel goed bij ons, mijn vader noemt haar wel eens zijn vierde dochter”, zegt

Mirjam. Iwona: „Hij houdt ook echt rekening met mij, ik ben niet alleen zijn verzorgster, ook zijn huisgenoot.” Piet: „Het is altijd gezellig, ze heeft een gezellig babbelje en is goed op de hoogte van het nieuws. En ze kan lekker koken.” „En altijd meer dan genoeg”,

voegt Mirjam lachend toe. „We kunnen altijd onverwachts aanschuiven en dat gebeurt ook regelmatig.”

Piet is in ieder geval dolblij dat hij dankzij zijn Poolse verzorgsters zijn leven kan leven zoals hij dat wil. En - het levende bewijs zit aan

tafel - het is goed voor zijn gezondheid, stelt Mirjam. „Als je als oudere in een verpleeghuis belandt, is de gemiddelde levensverwachting nog één, hooguit twee jaar”, zegt Mirjam. „Hij is inmiddels vier jaar verder.” Piet: „Ik vergeet wel veel, maar ik geniet nog elke dag.”

Inwonende verzorgster als alternatief voor verpleeghuis

Sinds 2017 is er een alternatief voor het verpleeghuis: een inwonende verzorgster van Ouderenzorg in Huis.

Toen Mirjam Duivenvoorden een Poolse verzorgster inschakelde voor de zorg voor haar vader, waren er al snel enthousiaste reacties uit haar omgeving. „Van mensen die dat zelf ook wel zouden willen of dat voor hun ouders wilden.” Ze besloot te stoppen als onderwijsmanager en startte, aanvankelijk samen met compagnon Olga Kruisbrink, Ouderenzorg in Huis. Inmiddels

Enkele jaren terug: Poolse Svitlana neemt Piet Duivenvoorden mee uit wandelen. FOTO ANGELEVERD

runt ze de zorgorganisatie alleen.

Ze bemiddelt tussen de mensen die zorg nodig hebben en zorguitzendbureaus in onder meer Polen en Litouwen en zorgt dat de ouderen iemand in huis krijgen die bij ze past. Deze verzorgster verricht overigens geen medische handelingen, maar helpt 24/7 bij de dagelijkse dingen en houdt gezelschap. Dankzij het persoonsgebonden budget is de financiering, mits er een verpleeghuisindicatie is, veelal geen probleem. De afgelopen jaren heeft Ouderenzorg in Huis voor meer dan honderd mensen in Noord-Holland en daarbuiten op deze wijze zorg geregeld. Op dit moment krijgen circa twintig ouderen zorg van een verzorgster in huis. www.ouderenzorginhuis.nl

i

Corona

De covid-19 uitbraak heeft ervoor gezorgd dat Ouderenzorg in Huis andere aanvragen krijgt. Van ouderen bijvoorbeeld die bang zijn voor corona en om die reden niet meer naar een verpleeghuis willen. „Maar ook van echtparen van wie een van de partners in een verpleeghuis zit”, vertelt Mirjam Duivenvoorden. „Die konden tijdens de eerste golf nauwelijks bij hun geliefde op bezoek en willen dat niet nog een keer. Die willen de partner heel graag terug naar huis halen. En met Ouderenzorg in Huis kan dat.”

Mirjam Duivenvoorden.

FOTO ERNA FAUST